

БІЛИК-ПОШИВАЙЛО Анастасія Савівна (22. 06. 1930, смт Опішня, нині Зіньків. р-ну Полтав. обл. — 30. 10. 2009, там само) — майстриня народної керамічної скульптури. Заслужений майстер народної творчості

УРСР (1988). Член НСХУ (1971). Лауреат 2-го всеукр. конкурсу дит. іграшки (1-а премія, 1954), ВДНГ УРСР (1981), Всесоюз. фестивалю нар. творчості (1987). Навч. у своєї сестри В. Іващенко та [Т. Демченка](#). 1954–95 працювала у творчій лаб. на заводі «Художній керамік». Створювала іграшки-свищики у вигляді птахів, звірів, вершників, скульптуру малих форм, темат. композиції на істор., літ. та казк. сюжети, декоровані традиц. опішнян. рослин. і геом. мотивами. Б.-П. — учасниця багатьох вітчизн. і міжнар. (Болгарія, 1958; Угорщина, 1965; Канада, 1967; Росія, 1972; Югославія, 1974) виставок. Твори зберігаються в Музеї етнографії (С.-Петербург), НМУНДМ, МЕХП НАНУ, Полтав. ХМ, Нац. музеї-заповіднику укр. гончарства (Опішня), Музеї І. Гончара (Київ).

Основні твори

«Парубок» (1969), «Бариня» (1970), «Чорти-музики» (1971), «Сорочинський ярмарок» (1973), «Бандуристки» (1977), «Вершниця» (1980), «Партизани» (1985), «Весілля» (1987)

[О. О. Клименко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Білик-Пошивайло Анастасія Савівна / О. О. Клименко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40076>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).